

CRONICA, suspen la publicació

Durant aquest mes, aproximadament de publicació, del nostre diari, havem pogut constatar la bona acollida entre els nostres amics i subscriptors en general, tots però s'han vingut lamentant de l'hora en que el feiem eixir, ja que el fet de que molts, al mig dia llegeixen la premsa barcelonina, els passa desaparcebuda la de localitat. En canvi al vespre, diuen, a més de l'interés local, podria tindre una secció de darrera hora on s'hi publiquessin un resum telegràfic de la Península i Estranger.

Nosaltres, tot i que els subscriptors no han donat pas mostres de cansanci, comprenem i entenem de raó el prec dels llegidors, però, les nostres tasques particu-

lars, que ens priven de disposar de les tardes, fa que no puguem convertir a CRONICA en un diari del vespre, ja que per a fer-ho aixís ens obligaria posar una persona que ens suplís en nostres afers, cosa que no ens permet la part econòmica del diari.

A fi de normalitzar la subscripció, CRONICA es publicarà fins el dia 15, en que es compleix el mes de la seva aparició.

CRONICA, no plega, doncs, fa un parèntesi en la seva curta vida. Estem sempre a punt per qualsevol cosa que afecti les causes que han fet vibrar el nostre cor en tot temps. Altrament posarem tot l'interés a fi de trobar una solució que ens permeti fer reaparèixer la nostra publicació, al vespre, tal com es desig de tothom. Així és que no diem Adeu, sinó a reveure!

LA REDACCIÓ

PARLAMENTS

Gairebé cada vegada que un actor català ha de fer al final d'una representació un petit parlament de gràcies, se li escapa alguna castellanada detonant. Una vegada parla d'«aplausos», altres aludeix un «palco» de terminat. Es clar que aquestes errades poden ésser degudes a l'emoció del moment, a la manca de facultats improvisadores.

No obstant, cal fer dues remarques interessants. I són que si en lloc d'ésser un actor, és un bon autor el que es veu obligat —això d'obligat és un dir— a parlar al final d'una comèdia, no cau en cap d'aquests paranyes que el castellà posa a la nostra llengua. I no tots els autors estan avesats a improvisar. I tots estan menys avesats als aplaudiments, menys avesats a les llums de la bateria que els actors. Així l'emoció és fàcil que sigui per a ells, generalment, molt més forta.

Altrament, tant si es tracta d'un autor, com d'un actor, això de la improvisació és una cosa relativa. En la majoria dels casos els interessats ja preveuen si hauran de parlar o no. En el cas que es proposin parlar, o que vagin disposats a fer-ho si en tenen avinentesa, caldria que duguessin el parlament preparat. Els sortiria més rodó, més brillant. Dirien alguna cosa digna d'ells mateixos. Allargarien, potser, l'eco dels aplaudiments. En canvi, ara, amb un parlament mal engiponat, en lloc de coronar l'èxit d'una obra, el que fan és posar hi unes gotes de fel.

Però, en fi, això ja és discutible. Hi ha potser qui creurà que és millor lliurar-se a la improvisació del moment. Que així, si no tanta elegància, hi posaran més naturalitat, més emoció veritable. En fi, que cadascú es quedi amb la seva opinió. Però el que sens dubte tenim dret a exigir, si cal que fatalment ens empassem aquests parlaments, és que no siguin bilingües. Que aquells que fan o representen teatre català no donin la sensació de no saber parlar correctament el nostre idioma.

Domènec GUANSE

(De «La Nau»)

REIAL MOTO CLUB DE CATALUNYA

Cursa de sis hores Internacional

Campionat d'Espanya de Motocicletes

4 DE MAIG DE 1930

INSCRIPCIONS

La carrera està oberta:

Primer.—Als constructors

Segon.—Als propietaris de motocicletes poseedors de llicència expedida per la Federació del seu país.

El preu de l'inscripció queda fixat en:

Pessetes 100 per la primera màquina.

“ 75 per la segona màquina

“ 50 per cada una de les següents màquines inscrites per la mateixa casa i la mateixa marca.

Ademés deuran satisfer les primes de segur i el dipòsit per plaques.

L'import de les inscripcions serà pagat en pessetes.

El número d'inscripcions no serà limitat, quedant aquesta limitació a reserva del què disposa l'article 9 del reglament de la carrera.

Les inscripcions s'admeten a drets senzills fins el dia 14 d'abril a les 18 hores, i ha drets dobles fins el dia 25 del mateix mes i hora, en la Secretaria General del Reial Moto Club de Catalunya, Plaça de Tetuan, 36 — Barcelona.

Les peticions d'inscripció no seran vàlides si no van acompanyades dels drets especificats anteriorment i sots reserva d'acceptació per part de la Comissió Deportiva del R. M. C. C. Aquesta es reserva el dret de refusar tota inscripció o conductor sense necessitat d'indicar el motiu.

En el cas de que a judici del R. M. C. C. el número d'inscripcions fòs insuficient la cursa podrà ésser anul·lada.

Els drets d'inscripció podran ésser retornats si la inscripció ha sigut refusada o la cursa sospesa; per cap altre circumstància el titular d'una inscripció tindrà dret al reembors de l'import de la mateixa.

Si passat el dia 25 d'abril les inscripcions fossin molt numeroses, per raó de seguretat la Comissió Deportiva del Reial Moto Club de Catalunya podrà reduir el número, sigui per selecció començant per les marques que tingan un major nombre d'inscrits, sigui per sorteig, o per altre mitjà a elecció de la Comissió Deportiva del R. M. C. C.

Aquesta es reserva ademés el dret d'aplaçar la cursa «sine die» o suspendre-la si es presentessin circumstàncies que al seu judici fessen desitjables o necessàries aitals mesures, així com tindrà el dret de suprimir una o més classes si en el dia 25 d'abril el número d'inscripcions sigüés insuficient.

Una classe no es considera constituïda si no està compresa d'un mínim de tres inscripcions. Tota classe que no reuneixi tres inscripcions com a mínim, serà suprimida. Ell o els concursants inscrits tindran, en aquest cas la facultat de retirar-se i de fer-se reemborsar els drets de inscripció ja pagats o de fer-se incloure en una classe superior.

La no admissió d'inscripcions per els motius previstos en aquest article, es notificarà a els titulars per carta certificada a la direcció indicada en el formulari de l'inscripció dintre dels vuit dies següents de tancar les inscripcions.

Un concell

Vells de dies, no ho som pas de cor; tenim i sentim per l'ideal els mateixos entusiasmes de la joventut. El nostre ideari, en cinquanta anys, no ha pas canviat; però ara, reflexionem i tenim fe en els procediments, creient que els anys, en la vida dels pobles, no són ni quasi minuts. L'amor als fills i als nés, ens ha ensenyat la satisfacció de treballar no per a un, sinó per a ells.

Escric així, perquè no es cregui que el concell tanca covardia o desconeixement; no.

El concell— sé per què el dono — és aquest:

Si al vostre costat, al vostre davant o a darrera vostre, en qualsevol aplec de carrer o lloc tancat, sentiu visques o moris, sentiu crits que la llei prohibeix, no us deixeu caure, sobretot en el parany; no us en feu res, però, per simpàtics que us puguin ésser; isoleu els cridaners.

Jo sé que hi ha el propòsit de temptar, d'ilusionar amb fins diametralment oposats a l'apariència i finalitat de les manifestacions.

No us deixeu caure en el parany com altres vegades: hi ha, desgraciadament, qui en sofreix.

Hi ha homes molt vius, al món.

Penseu-hi!

(De «La Veu»)

POL